

Vincenc Jarolímek

Úlohy Appoloniovy rozšířené na koule

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky, Vol. 48 (1919), No. 1-2, 101--112

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/121114>

Terms of use:

© Union of Czech Mathematicians and Physicists, 1919

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

(2) rovnicí (3):

$$\frac{(y_1 - u)^2}{(y_2 - u)^2} = \frac{x_1}{x_2}. \quad (4)$$

Avšak podle obr. 4. jest

$$\frac{x_1}{x_2} = \frac{y_1}{y_2}, \quad (5)$$

tedy

$$\frac{(y_1 - u)^2}{(y_2 - u)^2} = \frac{y_1}{y_2}, \quad (6)$$

z čehož ¹⁾

$$y_1^2 y_2 - 2u y_1 y_2 + u^2 y_2 = y_1 y_2^2 - 2u y_1 y_2 + u^2 y_1,$$

čili

$$u^2 (y_2 - y_1) = y_1 y_2 (y_2 - y_1),$$

posléze

$$u = \pm \sqrt{y_1 y_2}. \quad (7)$$

Z toho jde toto řešení úlohy: spusťme $\overline{\alpha\alpha} \perp Y$ (obr. 4.), $\overline{b\beta} \perp Y$, a sestrojme $u = \sqrt{\overline{o\alpha} \cdot \overline{o\beta}}$ tím, že body α, β proložíme libovolnou kružnicí a vedeme k ní bodem o tečnu $\overline{o\gamma} = u$; $\overline{ov} = \overline{o\gamma}$ dá vrchol paraboly v , $vO \perp Y$ její osu. Dále učiníme $\overline{vt} = \overline{mv}$; spojnice \overline{at} , tečna v bodě a , protne Y v bodě n , $\overline{nf} \perp \overline{at}$ dá ohnisko paraboly f . Přeneseme-li $\overline{o\gamma}$ na Y od o dolů do v' ($\overline{ov'} = -u$), bude v' vrchol druhé paraboly úloze hovičí. — Synthetické odvození této konstrukce podává autorův spis „Základové geometrie polohy v rovině a prostoru“, svazek II., odst. 105. γ), obr. 169.

Úlohy Apolloniovy rozšířené na koule.

Podal Dr. Vinc. Jarolímek.

Plocha kulová jest určena čtyřmi podmínkami. Má-li plocha kulová procházeti danými body (značka \cdot), dotýkati se daných rovin (značka $|$) a koulí (značka \circ), možno sestaviti z těchto prvků po čtyřech celkem 15 úloh (obr. 1.), tolik, kolik je kombinací ze tří prvků čtvrté třídy s opakováním. Zní tedy na př. úloha 8. takto: Sestrojiti plochu kulovou, která procházejíc da-

¹⁾ Anebo oddvojnócníme rovnicí (6) a řešíme vzniklou rovnicí lineární podle u .

ným bodem, dotýká sedaných dvou rovin a dané koule¹⁾ zároveň. Chceme tuto podati řešení všech patnácti úloh.²⁾

1)

2) . . . |

3) . . . ○

4) . . | |

5) . . | ○

6) . . ○ ○

7) . | | |

8) . | | ○

9) . | ○ ○

10) . ○ ○ ○

11) | | | |

12) | | | ○

13) | | ○ ○

14) | ○ ○ ○

15) ○ ○ ○ ○

Obr. 1.

1. *Dány čtyři body a, b, c, d . Jinak řečeno jest danému čtyřstěnu kouli opsati. Aby úloha byla možná, nesmí dané čtyři body ležeti v jedné rovině, aniž tři z nich v jedné přímce. Spojme body $\overline{ab}, \overline{ac}, \overline{ad}$. V středu každé této třetivy postavme rovinu kolmo. Průsečík těchto tří rovin dá střed koule s , poloměr $= \overline{sa}$. (Odůvodnění konstrukce, kdykoli je snadné, pozůstáváme vždy čtenáři.)*

2. *Tři body a, b, c , tečná rovina τ . Řešení zakládá se na větě: Seče-li přímka procházející libovolným bodem v kouli v bodech a, b , má součin úseků $\overline{va} \cdot \overline{vb}$ na všech paprscích svazku v hodnotu stálou, rovnaje se čtverci tečny \overline{vt} vedené bodem v ke kouli: $\overline{vt}^2 = \overline{va} \cdot \overline{vb}$. To vychází přímo ze známé věty planimetrické vzhledem ke kružnici, ve které rovina (avt) seče plochu*

kulovou. Hodnota \overline{vt}^2 slove *mocností* koule vzhledem k bodu v ; je kladná nebo záporná podle toho, je-li bod a vně nebo vnitř koule, a rovná se nulle, je-li v na povrchu koule. Z toho také jde, že všechny tečny vedené bodem v ke kouli mají stejnou délku \overline{vt} , vyplňující kužel rotační.

Úlohu 2. řešíme tudíž takto: Stanovíme průsečíky p, q spojnic $\overline{ab}, \overline{ac}$ na rovině τ , sestrojíme úsečky $\overline{pm}, \overline{qn}$ podle rovnic $\overline{pm}^2 = \overline{pa} \cdot \overline{pb}, \overline{qn}^2 = \overline{qa} \cdot \overline{qc}$, opišeme v rovině τ ze středu p kružnici K poloměrem $= \overline{pm}$, ze středu q kružnici L poloměrem $= \overline{qn}$, a stanovíme společné průsečíky s, σ , kružnic K, L ; patrně jsou to dotyčné body dvou koulí úloze hovičích na rovině τ . Středů pak s, σ obdržíme, postavíme-li v bodech

¹⁾ Pro krátkost budeme dále „plochu kulovou“ jmenovati prostě „kouli.“

²⁾ Studující VI. a VII. třídy reální mohou příslušné konstrukce vykonati skutečně užitím deskriptivní geometrie, kladouce pro zjednodušení práce jednu danou rovinu do průmětny na př. první.

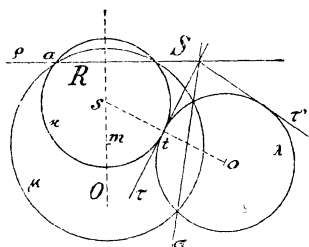
s_1, σ_1 kolmice na rovinu τ , a protneme-li je rovinou, která kolmo pŕl tětivu \overline{ab} . Koule je nemožná, neprotínají-li se kružnice K, L (neleží-li všechny všechny dané body a, b, c na téže straně roviny τ).

Řešení 2. Proložme body a, b, c kružnici K v rovině $q \equiv (abc)$, v středu kružnice o postavme přímku $O \perp q$, která obsahovati bude střed koule s . Přímkou O polořme rovinu $\sigma \perp \tau$, stanovme průsečnice rovin $\overline{\sigma\tau} \equiv O_1$ a rovin $\overline{\sigma q} \equiv S$. Přímka S protne kružnici K v bodech d, e , rovina pak σ přímku O_1 v bodě p ; pO_1 bude tečnou ke kouli. Sestrojme úsečku \overline{pu} podle rovnice $\overline{pu}^2 = \overline{pd} \cdot \overline{pe}$, na O_1 vnesme $\overline{pt} = \overline{pu}$, postavme v bodě t kolmici na rovinu τ ; průsečík její s přímkou O dá střed žádané koule s , poloměr $= \overline{st}$. Druhý bod t' na O_1 , jehož $\overline{t'p} = \overline{pu}$, dá kouli druhou. Pŕipadne-li bod p mezi body d, e , jest mocnost \overline{pu}^2 negativní, úloha tedy nemožná.

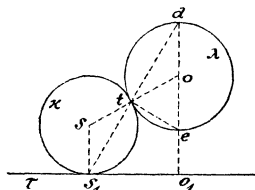
3. *Tři body a, b, c , koule tečná λ .* Budteř μ, λ dvě libovolné koule, m , o jejich středy. Rovina q polořená přímkou střednou \overline{mo} seče μ, λ v hlavních kružnicích M, L ; geom. místo bodů stejných mocností vzhledem k M, L je přímka $H \perp \overline{mo}$, t. ř. chordála kružnic, která spojuje průsečíky obou kružnic, jsou-li reálné. Rovina $\sigma \perp q$ prolořená přímkou H sluje *chordálnou rovinou* kouli μ, λ , jejíž všechny body mají vzhledem k μ, λ mocnosti stejné; tato rovina σ obsahuje kružnici, ve které plochy μ, λ se pronikají, je-li reálná. Dotýkají-li se koule μ, λ v bodě t , je tečná rovina v bodě t chordálnou rovinou koulí. *Třem* plochám kulovým μ, λ, κ přísluřejí tři roviny chordální, které se pronikají v jedné přímce $S \perp q$, protože rovina q polořená středy koulí seče tyto ve třech kružnicích, jichž chordály (jak z planimetrie povědomo) procházejí týmž bodem. Přímka S je geom. místem bodů stejných mocností vzhledem k μ, λ, κ ; každým bodem p přímky S vedené tečny ke koulím μ, λ, κ mají touž délku r , takže ze středu p opsati lze poloměrem r kouli, která seče všechny tři koule μ, λ, κ v úhlech pravých — *koule orthogonálná*. Je-li tedy sestrojiti chordálnou rovinu σ dvou koulí μ, λ , které se neprotínají, protněme koule třetí koulí φ o libovolném středu i poloměru, ale tak, aby protala plochy μ, λ v kružnicích reálných, jichž roviny se protnou

v přímce S . Přímku S proložme posléze rovinu σ kolmo ke spojnici středů koulí μ, λ .¹⁾

Přístupme k řešení úlohy 3. Proložme body a, b, c kružnici R v rovině $(abc) \equiv \rho$ (obr. 2., kdež si myslíme rovinu ρ kolmo k nákresně), a v středu jejím postavme kolmici $O \perp \rho$; na O bude střed s žádané koule κ . Kružnici R jest nyní proložiti plochu kulovou κ tak, aby se dotýkala dané koule λ ; bod dotyku (zatím neznámý) budiž t . Proložíme-li kružnici R libovolnou koulí μ , budou chordální roviny koulí μ, λ, κ protínati se v společné přímce S . Vytkněme tedy na přímce O kdekoli

Obr. 2.

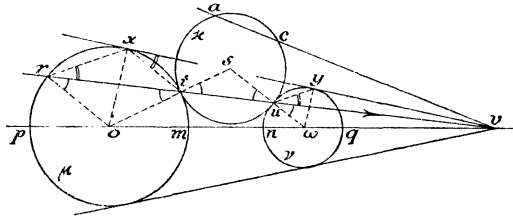
Obr. 3.

bod m , ale tak, aby koule μ opsaná ze středu m poloměrem ma protínala danou kouli λ ; rovina proniku σ je chordálnou rovinou koulí μ, λ ; chordálnou rovinou koulí μ, κ je rovina ρ , ježto se protínají v kružnici R . Průsečnicí rovin $\rho\sigma \equiv S$ musí procházeti i třetí rovina chordálná τ koulí λ, κ , a tyto mají se dotýkati; položme tedy přímku S tečnou rovinu τ k dané kouli λ (o středu o), stanovme dotyčný bod t ($\overline{ot} \perp \tau$). Průsečík přímkou O, \overline{ot} dá střed s , \overline{sa} poloměr žádané koule κ . Druhá tečná rovina τ' položená přímku S ke kouli λ dá výsledek druhý.

¹⁾ Čtyřem koulím náleží celkem šest rovin chordálních, které po třech se protínají ve čtyřech přímkách, tyto pak procházejí vesměs jedním bodem o , jehož mocnosti ke všem koulím jsou si rovny; tečny vedené bodem o ke koulím mají stejnou délku \overline{ot} . Poloměrem ot opsaná koule ze středu o slove *orthogonální kouli* κ daných čtyř koulí; ona protíná tyto koule vesměs v úhlech pravých, t. j. je-li m společný bod koule κ a jedné koule dané, stojí tečné roviny, položené bodem m k oběma těmto koulím, na sobě kolmo.

4. Dva body a, b , dvě tečné roviny τ, σ . Rozpolme úhel rovin τ, σ rovinou ϱ , která obsahovati bude střed s žádané koule κ . Stanovme bod c , souměrný k a podle roviny ϱ , jímž κ tolikéž musí procházeti. Body a, b, c a rovinou τ jest úloha převedena na úl. 3.

5. Dva body a, b , tečná rovina τ , tečná koule λ . Budiž o střed koule λ , s střed koule žádané κ . Mysleme si, že koule κ je sestrojena (obr. 3., kdež rovinu τ si myslíme kolmou k ná-kresně), bod dotyku s_1 na τ , bod dotyku obou koulí t na \overline{so} a zároveň na $\overline{ds_1}$, když $\overline{do} \perp \tau$. Ježto $\triangle ds_1o_1 \sim \triangle dte$, bude $\overline{de} : \overline{dt} = \overline{ds_1} : \overline{do_1}$, čili $\overline{ds_1} \cdot \overline{dt} = \overline{do_1} \cdot \overline{de}$. Avšak $\overline{ds_1} \cdot \overline{dt}$ je mocnost koule κ pro bod d , tedy součín úseků na každé sečně vedené bodem d ke kouli $\kappa = \overline{do_1} \cdot \overline{de} = \text{konst.}$ Spojíme-li tedy

Obr. 4.

daný bod a s bodem d , a je-li c druhý průsečík sečny \overline{ad} s koulí κ , bude $\overline{da} \cdot \overline{dc} = \overline{do_1} \cdot \overline{de}$. Podle toho řešíme úlohu 5. takto: středem o dané koule λ vedme kolmici $\overline{oo_1} \perp \tau$, stanovme její průsečíky d, e s koulí λ , spojme body ad , a sestrojme na \overline{ad} bod c tak, aby $\overline{da} \cdot \overline{dc} = \overline{do_1} \cdot \overline{de}$, tož tím, že body a, o_1, e proložíme rovinu, v ní týmiž body vedeme kružnici a stanovíme její průsečík c s přímkou \overline{ad} . Bod c leží na kouli κ , která tudíž je určena třemi body a, b, c a tečnou rovinou τ , čímž úloha je převedena na úl. 3. Tato konstrukce dá výsledky dva, ale celkem budou čtyři, ježto koule κ, λ mohou se dotýkati také vníř; další bod c' nových dvou koulí dostaneme na přímce \overline{ae} a na kružnici ao_1d .

6. Dva body a, b , dvě tečné koule μ, ν . Mysleme si, že žádaná koule κ dotýká se koulí μ, ν (obr. 4.) v bodech t, u , jež leží na přímkách středních $\overline{os}, \overline{os}$. Budiž v vnější bod podob-

nosti (č. střed homologie) koulí μ, ν , totiž ve vrcholu vnějšího kužele kouřím opsaného. Bod v leží na přímce středné $\overline{o\omega}$, která seče μ, ν ve vnitřních bodech m, n . Spojnice \overline{ut} seče kouli μ v dalším bodě r ; spojme \overline{or} . Z rovnosti úhlů jedním obloučkem v obr. 4. označených jde $\overline{or} \parallel \overline{ou}$, jsou tedy body r, u homologické, t. j. spojnice \overline{rtu} musí procházeti bodem v . Budiž \overline{vyx} jedna vnější společná tečna kouřím, $\overline{ox} \perp \overline{vx}$, $\overline{oy} \perp \overline{vy}$. Z rovnosti úhlů dvojím obloučkem označených jde $\triangle vxt \sim \triangle vuy$, z čehož $\overline{vt} : \overline{vx} = \overline{vy} : \overline{vu}$, čili $\overline{vt} \cdot \overline{vu} = \overline{vx} \cdot \overline{vy} = \text{konst.}$, a poněvadž to platí o libovolné sečně jdoucí bodem v , jest také

$$\overline{vm} \cdot \overline{vn} = \overline{vx} \cdot \overline{vy} = \overline{vt} \cdot \overline{vu} = \text{konst.}$$

ježto pak $\overline{vt} \cdot \overline{vu}$ je mocnost koule κ pro bod v , bude také na každé sečně vca koule κ

$$\overline{va} \cdot \overline{vc} = \overline{vu} \cdot \overline{vt} = \overline{vm} \cdot \overline{vn},$$

t. j. body a, c, m, n leží na téže kružnici.

Majíce tedy úlohu 6. řešiti, stanovme vnitřní průsečíky m, n spojnice $\overline{o\omega}$ s danými kouřemi μ, ν , proložme body a, m, n (nebo také a, p, q) kružnici v rovině (amn) , stanovme její průsečík c s přímkou \overline{av} , a sestrojme kouli κ , která procházejíc body a, b, c dotýká se koule μ podle úlohy 3. Výsledky jsou dva; další dva dá vnitřní bod podobnosti kouřím μ, ν pomocí kružnice apn .

7. Bod a , tři tečné roviny τ, σ, φ . Budiž průsečík rovin $(\tau\sigma\varphi) \equiv v$. Koule κ bude vnitř trojhranu $\tau\sigma\varphi$, v němž leží bod a . Rozpolme dva stěnové úhly trojhranu, na př. $\sphericalangle \tau\sigma$ rovinou ξ , $\sphericalangle \tau\varphi$ rovinou η ; na průsečnici rovin $\xi\eta \equiv S$ bude střed s koule κ . Na S vytkněme bod o , spusťme $\overline{ou} \perp \tau$; pomocná koule λ opsaná ze středu o poloměrem \overline{ou} dotýká se rovin τ, σ, φ . Bodem podobnosti kouřím κ, λ je bod v . Spojnice \overline{va} seče kouli λ v bodech m, n ; přímka $\overline{as} \parallel \overline{mo}$ (poloměry homologické) protne S v středu s žádané koule κ , \overline{sa} její poloměr. Přímka $\overline{as'} \parallel \overline{no}$ dá střed koule druhé.

Řešení 2. Sestrojme přímku S jako prve a vepišme do trojhranu $\tau\sigma\varphi$ rotační kužel, jehož osa je S ; koule κ bude do kužele vepsána. Rovina (aS) protne kužel ve dvou přímkách A, B . V rovině (aS) lze proložití bodem a dvě kružnice K, K' , jež

dotýkají se přímek A, B . To jsou hlavní kružnice obou kulových ploch, jež úloze vyhovují.

8. *Bod a , dvě tečné roviny τ, σ , tečná koule λ .* Rozpolme úhel rovin τ, σ , který obsahuje bod a , rovinou ξ . Stanovme bod b , souměrný k bodu a podle roviny ξ ; bod b bude také na kouli λ . Tato je nyní určena dvěma body a, b , tečnou rovinou τ a tečnou koulí λ , čímž úloha převedena na úl. 5. Výsledky jsou čtyři jako tam; aby úloha byla možná, nesmí koule λ býti oddělena cele od bodu a ani rovinou τ , ani rovinou σ .

9. *Bod a , tečná rovina τ , dvě tečné koule μ, ν .* Z bodu a , tečných koulí μ, ν sestrojíme ještě jeden bod c žádané koule κ podle úlohy 6., načež kouli κ obdržíme z bodův a, c , tečné roviny τ a tečné koule μ podle úlohy 5. Výsledků jest osm; aby však úloha byla možná, musí dané koule (aspoň částečně) i daný bod ležeti na téže straně roviny τ .

10. *Bod a , tři tečné koule μ, ν, π .* Jako v úloze 9. sestrojíme bod c z prvkův a, μ, ν , obdobně další bod d z prvkův a, μ, π . Body a, c, d proložíme kouli κ dotýkající se koule μ podle úlohy 3. Ježto koulím μ, ν přísluší dva body podobnosti, vnější v a vnitřní w , koulím pak μ, π rovněž dva v', w' , a každá ze čtyř kombinací $vw, v'w, vw', v'w'$ dá výsledky dva, bude obecně osm koulí hovicích úloze 10.

11. *Čtyři tečné roviny* omezují čtyřstěn, do něhož koule κ bude vepsána; střed její s je v průsečíku rovin ξ, η, ζ , jež půlí tři stěnové úhly čtyřstěnu α, β, γ , které přiléhají k jedné jeho stěně. Rozpůlíme-li také vnější úhly čtyřstěnu $\pi-\alpha, \pi-\beta, \pi-\gamma$ rovinami $\xi' \perp \xi, \eta' \perp \eta, \zeta' \perp \zeta$, dají průsečíky rovin $\xi\eta\zeta, \xi\eta\zeta', \xi'\eta\zeta, \xi'\eta\zeta', \xi\eta'\zeta, \xi\eta'\zeta', \xi\eta\zeta', \xi'\eta'\zeta'$ středy celkem osmi koulí úloze vyhovujících.

12. *Tři tečné roviny τ, σ, φ , tečná koule μ .* Je-li s střed žádané koule κ , jež dotýká se koule μ vně, o střed a r poloměr koule μ , t bod dotyku obou koulí, bude pomocná koule λ o středu s a poloměru \overline{so} dotýkati se rovin $\tau' \parallel \tau, \sigma' \parallel \sigma, \varphi' \parallel \varphi$ jichž vzdálenosti od rovin daných $= r$. Sestrojme tedy pomocné roviny τ', σ', φ' tak, aby vzdálenosti jejich od středu o byly o r větší, než vzdálenosti daných rovin od středu o , a sestrojme střed s koule λ , která procházejíc bodem o dotýká se rovin

τ, σ', φ' podle úlohy 7.; s je střed žádané koule κ , výsledky jsou dva. Roviny $\tau'' \parallel \tau, \sigma'' \parallel \sigma, \varphi'' \parallel \varphi$, které jsou o r blíže k středu o , než τ, σ, φ , dají obdobnou konstrukcí další dva výsledky.

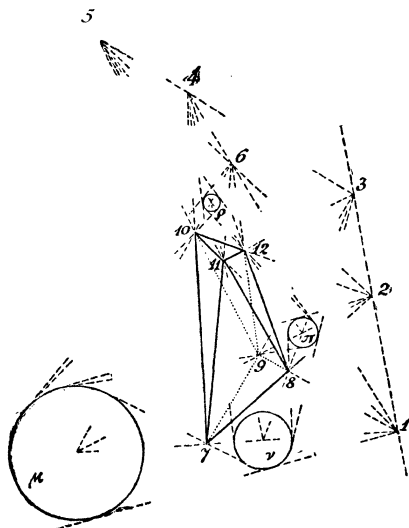
13. *Dvě tečné roviny τ, σ , dvě tečné koule μ, ν .* Budiž r poloměr, a střed menší koule dané μ, s střed koule κ dotýkající se rovin τ, σ a koulí μ, ν vně. Mysleme si kouli λ o středu s a poloměru \overline{sa} . Plocha λ prochází bodem a , dotýká se rovin $\tau' \parallel \tau, \sigma' \parallel \sigma$, jež mají od středu s , tudíž i od středu a vzdálenost o r větší než roviny τ, σ , a dotýká se koule ν' , která je soustředná s koulí ν , ale má poloměr o r menší. Roviny τ', σ' a kouli ν' sestrojme a stanovme podle úlohy 8. střed s koule λ , která procházejíc bodem a dotýká se rovin τ', σ' a koule ν' vně. Bod s je střed žádané koule κ ; její poloměr $= \overline{so} - r$. Výsledky jsou dva¹⁾; další dva obdržíme rovinami $\tau'' \parallel \tau, \sigma'' \parallel \sigma$, jež ke středu a jsou o r blíže než τ, σ , a koulí ν'' , která je soustředná s koulí ν , ale má poloměr o r větší. Útvary τ', σ', ν'' dají další dva, útvary τ'', σ'', ν' také dva výsledky, jichž jest tudíž celkem osm.

14. *Tečná rovina τ a tři tečné koule μ, ν, π .* Budiž nejmenší daná koule π o poloměru r a středu a . Je-li s střed koule κ dotýkající se daných tří koulí vně, bude koule s ní soustředná λ o poloměru \overline{sa} procházejíc bodem a , dotýkati se koulí μ', ν' , jež jsou soustředny s koulemi μ, ν , majíce však poloměry o r menší, a dotýkati se současně roviny $\tau' \parallel \tau$, jejíž vzdálenost $\tau'\tau$ jest o r větší, než vzdálenost τa . Proložíme tedy podle úlohy 9. bodem a plochu kulovou λ , která se dotýká koulí μ', ν' a roviny τ' ; její střed s dá zároveň střed koule žádané κ , jejíž poloměr $= \overline{sa} - r$. Tato konstrukce dá výsledky dva; další obdržíme pomocnými koulemi μ'', ν'' soustřednými s μ, ν , ale o poloměrech o r větších, a další pomocnou rovinou $\tau'' \parallel \tau$, jejíž vzdálenost $\tau''\tau$ jest o r menší než vzdálenost τa . Celkem úloha 14. dá výsledků 16.

15. *Čtyři koule μ, ν, π, ρ , jichž žádaná koule κ má se dotýkati.* Redukcí nejmenší dané koule, na př. ρ , v její střed o ,

¹⁾ Nikoli čtyři jako v úloze 8., protože zde jde o koule dotýkající se daných koulí vně; tím vysvětluje se též zdánlivá neshoda vyskytující se v následující úloze 14.

a současným zmenšením nebo zvětšením koulí μ , ν , π o poloměr r koule ρ , převedeme úlohu tuto na úl. 10. Označíme-li redukované koule μ' , ν' , π' , resp. μ'' , ν'' , π'' , dostaneme celkem 8 kombinací těchto prvků třetí třídy, jež liší se toliko svými akcenty; každá dá výsledky dva, takže obecně úloha 15. skytá výsledků šestnáct. ¹⁾

Obr. 5.

¹⁾ Podali jsme tuto vůbec konstrukce, jichž odůvodnění lze geometrií elementárnou. Výhodnější jsou ovšem některé konstrukce, jež poskytuje vyšší geometrie synthetická. Na př. úlohu 15. lze řešiti takto: *Vnější* body podobnosti 1, 2, 6 (obr. 5.) koulí $\mu\nu$, $\mu\pi$, $\mu\rho$ určují rovinu podobnosti σ všech čtyř koulí (do níž zapadají i ostatní vnější body podobnosti 3, 4, 5). Rovině σ jakožto polárně příslušejí v koulích póly m_0 , n_0 , p_0 , r_0 . Sestrojíme-li střed koule orthogonální k daným koulím (viz poznámku k úloze 3. dole pod čarou) čili bod o stejných mocností, a promítneme-li z bodu o póly m_0 , n_0 , p_0 , r_0 na povrchy příslušných koulí (na každé bude jeden průmět vnitřní m_1 a jeden vnější m_2) dostaneme body dotyku m_1 , n_1 , p_1 , r_1 žádané koule x na koulích daných. Poloměry průmětů vnitřních prodlouženy protnou se v středu s koule x , která se dotýká daných koulí vně, poloměry průmětů vnějších protnou se v středu s' koule x' , která se dotýká daných koulí vnitř, všechny je objímajíc.

Důkaz zakládá se na této úvaze: Ježto rovina σ prochází vnějším bodem podobnosti 1 koulí μ , ν , jsou i póly m_0 , n_0 homologické (m_0n_01 ,

16. Připojujeme ještě pět případů speciálních, kdy daný bod nachází se na dané rovině nebo na dané kouli. Tečná rovina s bodem dotyčným zastupuje tři podmínky, stačí tudíž podmínka ještě jedna. Dán buď na př. bod a , tečná rovina τ s bodem dotyčným b . Kolmice postavená v bodě b na rovinu τ protne rovinu ρ , kterou postavíme v středu tětiny \overline{ab} kolmo, v středu s žádané koule κ , poloměr $= \overline{sa}$.

17. Bod a , tečná koule μ s bodem dotyčným b . Je-li o střed koule μ , spojme \overline{bo} a postavme v bodě b rovinu $\tau \perp \overline{bo}$; τ je tečná rovina žádané koule κ , je tudíž úloha převedena na předchozí.

18. Dvě tečné roviny τ, σ a dotyčný bod b v rovině τ . Rozpolme úhel rovin $\tau\sigma$ rovinou ρ a v bodě b postavme kolmici $K \perp \tau$; K protne rovinu ρ v středu s žádané koule κ , poloměr $= \overline{rb}$. Rovina půlčí vedlejší úhel rovin $\tau\sigma$ dá výsledek druhý.

19. Tečná rovina τ s bodem dotyčným b a tečná koule μ . Je-li o střed koule μ , s střed žádané koule κ dotýkající se koule μ vně, bude pomocná plocha kulová λ o středu s a poloměru \overline{so} dotýkati se roviny $\tau' \parallel \tau$, jejíž vzdálenost $\tau'\tau$ rovná se poloměru r koule μ . Položme tedy rovinu $\tau' \parallel \tau$ tak, aby vzdá-

v jedné přímce); ale také dotyčné body m_1, n_1 na těchto koulích jsou homologické podle 1 (viz úl. 6.), a homologické spojnice $\overline{m_0m_1}, \overline{n_0n_1}$ musí se protnouti na chordálné rovině koulí μ, ν jakožto kollineační. Totéž platí i o každých jiných dvou koulích daných; ježto tedy každé dvě z přímek $\overline{m_0m_1}, \overline{n_0n_1}, \overline{p_0p_1}, \overline{r_0r_1}$ se protínají, musí procházeti jedním bodem o , a protože leží v chordálních rovinách koulí, jest bod o totožný se středem koule orthogonální. Totéž platí o kouli κ' určené body m_2, n_2, p_2, r_2 . Ostatní roviny podobnosti dají výsledky další. Vnějších bodů podobnosti přísluší čtyřem koulím — po dvou — celkem 6, vnitřních rovněž 6 (v obr. 5. označené 7, 8 . . . 12). Těchto dvanáct bodů leží po třech na šestnácti osách podobnosti $\overline{123}, \overline{345}, \dots$ a každým bodem podobnosti procházejí čtyři osy. Osy podobnosti leží po šesti v osmi rovinách, z nichž každá obsahuje 6 bodů podobnosti. Každá z těchto osmi rovin dá dvě koule podobně jako prve rovina $\sigma \equiv \overline{126}$ úloze vyhovující, což zase potvrzuje, že úloha 15. dává obecné výsledků 16. Tyto roviny podobnosti omezují *osmi-stěn* 7, 8, 9, 10, 11, 12, jehož vrchoły jsou ve vnitřních bodech podobnosti; protější jeho hrany, na př. $\overline{7, 8}; \overline{10, 12}$, leží v jedné rovině (úhlopříčné).

Při nepříznivých vzájemných polohách daných koulí (jsou-li nedaleko od sebe) stávají se některé výsledky nemožnými, takže žádaných koulí jest méně než 16 (ale vždy počet sudý), což platí i o úlohách předchozích.

lenost τo byla o r větší než vzdálenost τo , spustíme $\overline{bb'} \perp \tau'$, a sestrojíme střed s koule λ , která probíhající bodem o dotýká se roviny τ' v bodě b' podle úlohy 16. Bod s je středem koule λ , $\overline{sb'}$ poloměr. Rovina $\tau'' \parallel \tau$, jejíž vzdálenost od středu o jest o r menší, než vzdálenost τo , dá výsledek druhý.

20. Dvě tečné koule μ, ν a dotýčný bod b na kouli ν . Položíme-li bodem b tečnou rovinu τ ke kouli ν , dostaneme úlohu předchozí: dáno τ, b, μ . —

Řada těchto úloh rozhojní se o dalších 20, připojíme-li každo čtvrtý prvek *přímku*, které žádaná koule λ má se dotýkatí. Mnohé však z těchto úloh vedou ke konstrukcím složitým, jichž elementární geometrií nelze vůbec odůvodnit (viz na př. řešení úlohy: sestrojiti kouli dotýkající se čtyř přímek mimoběžných, uveřejněné v Časopise mathematickém, ročník 1891, str. 6, autorem tohoto článku ¹⁾). Jen některé úlohy sem spadající lze snadno a elementárně řešiti. Několik takových příkladů budiž tuto položeno.

21. Koule μ buď dána čtyřmi tečnami A, B, C, D , z nichž první tři leží v jedné rovině ρ . Vepišme do trojúhelníka, jež omezují tečny A, B, C , kružnici L , stanovme průsečík p čtvrté tečny D s rovinou ρ , vedme bodem p tečnu \overline{pq} ke kružnici L a učinme na tečně D $\overline{pt} = \overline{pq}$; t je dotýčný bod tečny D na kouli μ . Kolmice K , postavená v středu kružnice L na rovinu ρ , a rovina σ' , položená bodem $t \perp D$, protnou se v středu s koule μ . Druhý bod t' na D , jehož $\overline{pt'} = -\overline{pt}$, dá výsledek druhý. Symetrály vnějších úhlů $\triangle ABC$ dají středy dalších tří kružnic a tím dalších 6 koulí úloze hovicích.

Dán-li místo tečny čtvrté D bod d , stačí spojití bod d s bodem e na kružnici L zvoleným, a v středu tětiny \overline{de} postavití rovinu $\rho \perp \overline{de}$; průsečík $(\rho K) \equiv s$.

22. Tři tečny A, B, C procházející jedním bodem v , čtvrtá tečna D mimoběžná k A, B, C . Proložme přímkami A, B, C rotační plochu kuželovou ϵ , která dotýká se bude žádané koule λ podél určité kružnice. Osu její O obdržíme v průsečnici rovin ξ, η , jež úhly AB, AC rozpolujíce stojí na jejich rovinách

¹⁾ Srovnej též s publikací »V. Jarolímek, O některých geom. místech středu plochy kulové« ve výroční zprávě c. k. vyšší realky v Hradci Králové za rok 1892—93.

kolmo²). Proložme rovinu ϱ bodem v a tečnou D . Rovina ϱ seče kuželovou plochu ε ve dvou přímkách E, F a žádanou plochu kulovou κ v kružnici M , která přímkou E, F, D bude se dotýkati. Vepišme tedy do $\triangle EFD$ kružnici M , a v středu jejím o postavme kolmici $K \perp \varrho$. Příмка K protne osu O v středu s koule κ ; její poloměr $r = \overline{sa} \perp A$. Kružnice N , která se dotýká přímkou E, F a strany D vně trojúhelníka EFD , dá výsledek druhý. Ježto však tečna D probíhá čtyřmi rotačními kuželi, jež přímkami A, B, C lze proložit, obdržíme výsledků celkem osm.

Dána-li místo čtvrté tečny D koule λ , již koule κ má se dotýkati, položme ke kuželi ε tři tečné roviny τ, σ, φ , a řešme pak úlohu $\tau, \sigma, \varphi, \lambda$ podle úl. 12. — Dán-li místo koule λ bod a , řešme úlohu τ, σ, φ, a podle úl. 7.

23. Dány tři tečné roviny τ, σ, φ a jedna tečná příмка D . Vepišme do trojhranu $\tau\sigma\varphi$ rotační kužel ε , jehož osa O je v průsečnici rovin půlcích stěnové úhly $\tau\sigma, \tau\varphi$, a pokračujme pak podle úlohy 22. Výsledků bude celkem 8 jako tam.

24. Čtyři tečny A, B, C, D , z nichž každé dvě sousední se protínají tak, že všechny čtyři tvoří sborcený čtyřúhelník. Dotýkají-li se ramena úhlu AB koule κ , leží střed koule s v rovině ϱ , která rozpoluje úhel AB stojí na rovině jeho kolmo. Rozpůlíme-li obdobně úhly BC, CD rovinami $\sigma \perp BC, \tau \perp CD$, dá průsečík rovin $(\varrho\sigma\tau) \equiv s$ střed koule κ , $\overline{sa} \perp A$ její poloměr. Neboť spustíme-li $\overline{sb} \perp B, \overline{sc} \perp C, \overline{sd} \perp D$, bude, protože s leží v rovině souměrnosti ϱ úhlu AB , $\overline{sa} = \overline{sb}$; s je v rovině souměrnosti σ úhlu BC , tedy $\overline{sb} = \overline{sc}$, a s je posléze v rovině souměrnosti τ úhlu CD , pročež $\overline{sc} = \overline{sd}$, tudíž $\overline{sa} = \overline{sb} = \overline{sc} = \overline{sd}$. Konstrukci lze patrně vykonati i tehdy, když tečny D, A se neprotínají, takže není právě nutno, aby dané tečny tvořily čtyřúhelník uzavřený; ale stačí, aby se tři dvojiny tečen protínaly. Rozpůlením vedlejších úhlů AB, BC, CD dojdeme k výsledkům dalším. Celkem jest obecně osm koulí, jež dotýkají se daných čtyř přímkou.

²) Anebo: Vnesme na A, B, C libovolnou úsečku $\overline{va} = \overline{vb} = \overline{vc}$, proložme body a, b, c rovinu ϱ a spustíme z bodu v kolmici $O \perp \varrho$.